

ДО: КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ. К.Д. №18/2025г.,

СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИК ОРЛИН КОЛЕВ

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

ОТ: НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ 51
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

С адрес за кореспонденция гр.София 1169, пл."Княз
Александър I" №1, ет.2, ет.250, чрез Костадин
Тодоров Костадинов

ОТНОСНО: Изпълнение на указания в Разпореждане
изх.номер 648 ОК/26.11.2025г.

ОСНОВАНИЕ: Чл.19, ал.1 вр.чл.18, ал.7 ИОДКС

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КОНСТИТУЦИОНЕН СЪДИЯ,

Съобразно Ваше Разпореждане с изх.номер 648 ОК/26.11.2025г. в качеството Ви
на съдия-докладчик по к.д.18/2025г., представяме с настоящото в изпълнение на
дадените ни указания, преформулиран предмет на искане за обявяване на
противоконституционност, по внесеното такова от петдесет и един народни
представители от 51 Народно събрание, с вх.номер 640/21.11.2025г.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Искане за обявяване на противоконституционност:

Дата: 28.11.2025г.

ВНОСИТЕЛИ:

Костадин Тодоров Костадинов
Сокро Томов Ризев
Петър Умислав Петров

Убайло Георгиев Чубри
Вилена Радика Търтаева,
Димчо Димитров Димчев,
Косета Георгиев Стоянов
Емил Янков Янков
Ангел Кимков Славков

Андрей Васильевич Шиб

Кирилл Павлович Шиб

Георгий Христович Шиб

Иван Васильевич Шиб

Семён Павлович Шиб

Константина Вениаминовна Петрова

Николай Александрович Дмитриев

Василий Михайлович Васильев

Ивану Вениаминовичу Гурев

Андрей Петрович Петров

Дмитрий Георгиевич Дринов

Даниил Степанович Третьяков

Василий Николаевич Тасанов

Георгий Николаевич Георгиев

Мордан Христов Тодоров

Иван Вениаминович Тодоров

Ивану Лихачёву Лихачёву

Сергей Дмитриевич Аношин

Александр Гаврилович Козлов

Андрей Иванович Георгиев

Ивану Петровичу Петрову

Ивану Петровичу Петрову

Александр Степанович Козлов

Ивану Петровичу Петрову

Христо Цветанов Растишки
Тимея Ангелов Тетков
Красимир Цветков Манаев
Венцислав Иванов Тетков
Николай Софранов Вазува
Александр Величков Тодоров
Иван Димитров Иванов
Красимир Димитров Димитров
Журна Анастасов Веселински
Радости Петев Василев .

1. Павлич Стефанов Петров
2. Лотова Благоевска
3. Увасило Костадинов ЛАЗАРОВ
4. Томас Младен Младен

Стипина Мария Пеева

Мария Димова Умова

Кремленко, Тимон, Лео Леонович

Лариса Борисова Сабина

ДО: КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

ИСКАНЕ

ОТ: НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ 51
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

С адрес за кореспонденция гр.София 1169, пл.“Княз
Александър I” No.1, ет.2, ст.250, чрез Костадин
Тодоров Костадинов

ОТНОСНО: Установяване
противоконституционност на разпоредби от Закона за
изменение и допълнение на закона за
административното регулиране на икономическите
дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен
произход

ОСНОВАНИЕ: Чл.150, ал.1 пр.първо

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ/ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

На основание член 150, ал.1, пр. 1-во, във връзка с член 149, ал.1, т.2 от Конституцията на Република България, оправяме настоящото искане за установяване противоконституционност на конкретни разпоредби от Закона за изменение и допълнение на закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, които разпоредби са приети от 51 Народно събрание на 7.11.2025г. и обнародвани в Държавен вестник брой 97/14.11.2025г. с Указ No.223/2025г. като противоречащи на редица долуизброени разпоредби от Конституцията на Република България, както следва:

I) Ограниченията, въведени с този закон, разширяването на правомощията на особения търговски управител, както и обезсилените гаранции за защита на правата на засегнатите юридически и физически лица, пряко противоречат на чл.4 ал.1 от Конституцията на Република България. И по-конкретно:

Противоконституционен и противоречащ на принципа на правовата държава, залегнал в чл.4, ал.1 изр. 1-во от Конституцията (а с това и на чл.5, ал.1, който прогласява, че Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да и противоречат), е разпоредбата на **чл.4, ал.3**, която гласи, че „(3) *Индивидуалните административни актове на министъра на икономиката и индустрията, издавани по реда на този закон, подлежат на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, с изключение на тези по глава четвърта „а“*, конкретно в частта „с изключение на тези по глава четвърта „а“.

С оглед необходимостта да гарантира баланса на правомощията на висшите държавни органи и да не допусне някой от тях да получи възможност да доминира, Основният ни закон неслучайно възприема определен подход на регламентация. Правомощията на висшите органи на държавата се изброяват на конституционно ниво и този начин на регламентация няма друга цел, освен да посочи границите на властта, която те се ангажират да осъществяват, а оттук и да изключи, доколкото положението им на титуляри на определена власт позволява, евентуална тяхна намеса по отношение на други висши държавни органи, респективно ограничаването на възможността за контрол на друга власт върху техните действия. Особено пък създаване на привилегирована позиция на органите на изпълнителната власт, което е сторено в настоящия случай. Точно забраната за подобна намеса и за подобна привилегия е нарушена с предвидените забрани за административно и съдебно оспорване в приетия закон. По-подробни съображения ще бъдат изложени по-долу.

Намираме за проитовонституционна и разпоредбата на **чл.27а, ал.3**, в частта **„както и в лице, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход“**

С процедурата по назначаване на особен представител, създадена в чл.27а, ал.3 конкретно в лице, извършвано съхраняване, транспорт или търговия на едно и дребно с нефт и продукти от нефтен произход, като постоянна фигура и с възможността това да са неограничен кръг лица - се нарушава правната сигурност, а оттам и принципа на правовата държава, залегнал в чл.4, ал.1 от Конституцията. В своята практика Конституционният съд последователно разгръща съдържанието на понятието за „правова държава“ с оглед на формалния елемент – правна сигурност, както и произтичащите материалноправни измерения. Всички те са обединени от идеята за върховенството на правото – универсалната и еднаква обвързваща сила на правото по отношение на всички правни субекти. Върховенството на правото е основополагащата концепция, върху която се изгражда и крепи зданието на установената от Основния закон конституционна система (Решение № 12 от 2016 г. по к.д. № 13/2015 г.).

С назначаването на особен представител в лице, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едно и дребно с нефт и продукти от нефтен произход се нарушава и принципа за неприкосновеност на частната собственост, залегнал в разпоредбата на чл.17, ал.3 от Конституцията. Конституционно недопустимо е от позициите на принципа на правовата държава законодателят впоследствие да налага неблагоприятни последици за правните субекти, които са действали точно в съответствие със съществуващата нормативна уредба. Когато със закон е предоставена възможност на гражданите да се разпореждат със свое имущество и активи, не може с последващ закон да се прогласи неприложимост на свободното управление и разпореждане с правото на собственост върху тях, оказва се, за един неопределен срок. Подобен законодателен подход накърнява правната сигурност и предвидимостта на нормативната уредба като основни характеристики на правовата държава.

По гореизложените съображения намираме за противоконституционна и разпоредбата на **чл.27в, ал.1 т.1** в частта **„или на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход“.**

Противоконституционни са разпоредбите и на **чл.27в, ал.3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10:**

„(3) От датата на назначаване на особения търговски управител от Министерския съвет акционерите, съдружниците и едноличният собственик на капитала на лицето, опериращо критичната инфраструктура, и на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход, не може да упражняват правото на глас или правата си на едноличен собственик на капитала, както и да се разпореждат с акциите или дяловете си в капитала.

(4) От датата на вписване на особения търговски управител в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, същият упражнява в пълен обем правото на глас на акционерите, съдружниците и едноличния собственик на капитала на лицето, опериращо критичната инфраструктура, и на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход, както и правото им да се разпореждат с акциите или дяловете си в капитала при условията на този закон. Особеният търговски управител може да прави промени в органите на управление на лицето, опериращо критичната инфраструктура, и на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход, както и да назначава прокурист (прокуристи) в неговите дъщерни дружества.

(5) Разпоредителни сделки с акциите или дяловете в капитала се извършват след изготвяне на пазарна оценка и при спазване на разпоредбите на глава шеста от Закона за насърчаване на инвестициите. Прехвърлянето се счита за извършено с акта на Министерския съвет за одобряване на купувача и съществените условия на сделката и сключения въз основа на този акт писмен договор между особения търговски управител и приобретателя на акциите или дяловете в капитала.

(6) В случай че особеният търговски управител извърши разпоредителна сделка с акциите или дяловете в капитала, получената вследствие на тази сделка цена се депозира в специална сметка на разпореждане на министъра на финансите в Българската банка за развитие. Министърът на финансите, ако не е налице нормативна пречка за това и след одобрение от Министерския съвет, разпределя получената цена съобразно вида и размера на прехвърлените права, в срок от шест месеца от постъпване на цената в специалната сметка.

(7) Особеният търговски управител заявява за вписване в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел обстоятелствата, свързани с промяната на съдружниците или едноличния собственик на капитала и/или в управлението на лицето, опериращо критичната инфраструктура, и на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход. Особеният търговски управител предприема всички необходими действия за вписване на промяната на акционерите съобразно вида на притежаваните от тях акции, като вписването се извършва въз основа на прехвърлянето, извършено по ал. 5.

Общото за тези алинеи 3,4,5,6, и 7 е, че в своята взаимосвързаност и цялост, създават процедура, в която има разширени и многобройни правомощия на особения търговски управител, включително и правомощието да встъпва в правата на собствениците собствениците и да извърша – неограничено и безконтролно - разпоредителни сделки с

дялове в капитала на предприятието или с негови акции (в чл.27в, ал.4-6), промени в управлението, промени във вписаните обстоятелства на дружеството в ТР и РЮЛНЦ. Тези оспорени от нас разпоредби, нарушават принципа за неприкосновеност на частната собственост, залегнал в чл.17, ал.3 от Конституцията на Република България. А нейното отчуждаване, извън случаите на чл. 17, ал. 5 от Конституцията, и то срещу справедливо обезщетение, всякога е противоконституционно (**така и Решение на Конституционния съд № 6 от 2013 г. по к.д. № 5 от 2013 г.**).

Текстовете на чл. 17, ал. 1 и 3 от Конституцията на Република България гарантират правото на собственост и прогласяват неприкосновеността на частната собственост, като предоставят на собственика изключителното право да се ползва свободно от собствеността си и да се разпорежда с нея. Тези конституционни текстове са нарушени от оспорваните разпоредби на закона, тъй като с тях се ограничава свободата на собствениците на имущество и активи на търговски дружества, да определят вида на управление и разпореждане със своята собственост и се въвеждат де факто забрани за управлението и разпореждането от тяхна страна с собствеността им. Назначаването на особен управител преди извършване например на възмездни прехвърлителни сделки, би отложила тези сделки за неопределено време, докато трае съответната процедура, която се оказва, не е вече ограничена с определен срок, и би изисквала от собственика изразходването на значителни финансови средства по поддържането и управлението на имуществото и активите (които биха били предмет на сделката), които в някои случаи могат да надхвърлят материалния интерес от самата неосъществена от собственика сделка. Това прави конституционно нетърпимо ограничението на правото на частна собственост, съдържащо се в чл.27в, ал.3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10.

Оспорените разпоредби от закона, имащи отношение към фигурата на особения управител и неговите правомощия, противоречат на чл. 17, ал. 1 и 3, както и член 57, ал.1 от Конституцията и защото ограничават правото на собственост и нарушават неговата неприкосновеност. След назначаването на особен управител, собственикът на акции или дялове е лишен в това качество от разпоредителното си правомощие. Той не може да договаря свободно условията за тяхното прехвърляне. Поради това предвидената с оспорената разпоредба намеса на държавата, мотивирана от необходимостта да бъдат защитена националната сигурност, не може да се третира като конституционно нетърпимо ограничение за правото на частна собственост.

Освен това тези безконтролни и неограничени правомощия на особения търговски представител, имплементирани в текста на ал.3, 4, 5, 6 и 7 нарушават и принципа за свободната стопанска инициатива, залегнал в чл.19, ал.1 от Конституцията на Република България и гаранциите, залегнали в чл.19 ал.3 от нея, а именно - че инвестициите и стопанската дейност на български и чуждестранни граждани и юридически лица, са защитени от закона. Тук е сторено точно обратното, изразяващо се в пречатване на частноправни субекти да упражняват свои конституционногарантирани права на собственост (и с включените в правото на собственост, права на управление на активи и имущество и разпореждане с активи и имущество). С това разпоредбите са превърнати в своего рода процедура по одържавяване на частно имущество, т.е. не само липса на защита на инвестициите и стопанската дейност, а тяхната пряка увреда от страна на изпълнителната власт. А това е нещо, което Конституцията не допуска.

Противоконституционни са и следващите хронологично алинеи - 8, 9 и 10:

(8) Разпоредителни сделки след назначаване на особения търговски управител от Министерския съвет, извършени от собствениците на капитала на лицето, опериращо критичната инфраструктура, и на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход, са нищожни.

С така приетата разпоредба на ал.8, се препятства упражняването на конституционногарантирано право на разпореждане с частна собственост и така се нарушава принципа за нейната неприкосновеност. Така пряко се нарушават и принципа на правовата държава и принципа за неприкосновеност и законова защита на частната собственост, залегнали в Конституцията.

(9) Административните актове, издадени по реда на тази глава, договорите, както и вписванията по партидата на лицето, опериращо критичната инфраструктура, и на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход, в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по реда на тази глава, не подлежат на спиране, както и на административен и съдебен контрол.“

Тези забрани – по 4, ал.3 и по чл.27в, ал.9, за оспорване на действията на държавните органи и на особения търговски управител преграждат пътя за защита на конституционногарантирани права – правото на неприкосновеност на частната собственост, правото на защита на нарушени права по съдебен ред, принципа на съдебен контрол над актовете на администрацията, залегнал в чл.120, алинея 1-ва от Конституцията на Република България, като и правото на защита (уредено в чл.56 и в чл.122 от Конституцията на Република България) и представляват едно недопустимо действие според нашия Основен закон.

Освен това те противоречат и на принципа за разделение на властите, залегнал в чл.8 от Конституцията, тъй като дават приоритет на изпълнителната власт пред съдебната и препятстват възможността за контрол между властите на принципа, залегнал в нашата Конституция „власт възпира власт“. С препятстването на съдебни контрол се нарушава именно този конституционно гарантиран принцип. А както е имал възможност да се произнесе и Конституционния съд в **Решение на Конституционния съд No.10/28.09.2021г. по к.д.8/2021г.**, „Трите власти се намират в равнопоставено положение пред нормите на Конституцията и законите. Схемата на разделието на властите е такава, че не се дава примат с помощта на правото на нито една от трите функции. Правото не предоставя привилегирован режим на нито една власт за сметка на друга.

Конституционната демокрация предполага наличие на разпределение на властването между относително независими един от друг титуляри, от които се изисква да си сътрудничат в съответствие с предварително установени процедури във формирането на волята на държавата. Предназначението на принципа на разделение на властите е да осигурява умерено управление, като по този начин се гарантира гражданската свобода. В този контекст конституционното устройство трябва да бъде изградено така, че да не се допусне злоупотреба с власт в съответствие с формулата „една власт да възпира друга“. Взаимното възпиране на властите е основен императив на конституционната демокрация, тъй като по този начин се изключва прекомерната

концентрация на публичната власт и се отслабва натискът, който се оказва от страна на държавата върху гражданското общество и всеки индивид. “

Противоречи на Конституцията и разпоредбата на ал.10:

„(10) Особеният търговски управител няма право да се разпорежда или да отчуждава имущество на дружеството, по отношение на което осъществява оперативен контрол, освен в рамките на дейността по обикновено управление, или да поема финансови задължения от името на лицето, опериращо критична инфраструктура, и на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход, освен в рамките на обикновеното управление и обичайната търговска дейност. Разпореждане или отчуждаване на имущество, или поемане на финансови задължения извън рамките на обикновеното управление и обичайна търговска дейност, се извършват след предварително одобрение от Министерския съвет. Сделките, сключени в нарушение на тази разпоредба, са нищожни.“

В тази ал.10 е дадено правомощие на особения търговски управител да се разпорежда или да отчуждава (отново неограничено и безконтролно) имущество на дружеството, по отношение на което осъществява оперативен контрол, което противоречи на чл.17, ал.3 от Конституцията.

Тези безконтролни и неограничени правомощия на особения търговски представител, нарушават и принципа за свободната стопанска инициатива, залегнал в чл.19, ал.1 и гаранциите, залегнали в чл.19 ал.3 от Конституцията, че инвестициите и стопанската дейност на български и чуждестранни граждани и юридически лица, са защитени от закона. Тук е сторено точно обратното, изразяващо се в своего рода одържавяване на частно имущество, т.е. не само липса на защита на инвестициите и стопанската дейност, а тяхната пряка увреда от страна на изпълнителната власт. А това е нещо, което Конституцията не допуска. Конституционният съд е имал повод да се произнесе във връзка с подобно ограничаване на правото на собственика да се разпорежда със своята вещ в Решение № 5 от 21.03.1996 г. по к. д. № 4 от 1996 г. (обн., ДВ, бр. 31 от 1996 г.). В мотивите на това се изтъква, че *"ограничаването на едно от основните правомощия на собственика - да се разпорежда със своето право на собственост, е по същество намаляване на обема на това право"*. Според Конституционния съд собственикът - физическо лице, не може да бъде ограничаван в правото му да се разпорежда със своя имот по начин и при условия, каквито той намери за добре.

Изрично следва да посочим също, че съгласно повелите на Конституцията, държавата е длъжна да се грижи и да предприема мерки за осъществяване на защита и контрол за опазване на държавния интерес, но това не означава, че може да се ограничава правото на разпореждане на собственика – **така и Решение № 7 от 29.09.2009 г. на КС по к. д. № 11/2009 г.**

Вмененото в **чл.27в, ал.10, изр.второ** правомощие на Министерския съвет, като колективен орган, да издава предварителни одобрения за извършването на разпоредителни сделки от особения търговски управител с имущество, което е частна собственост, противоречи на редица конституционно залегнали принципи и разпоредби в Конституцията на Република България, респективно на чл.17, ал.3 и на чл.19, ал.3.

Тази новосъздадена законова разпоредба противоречи и на принципа на правовата държава и на принципа за разделение на властите. Така схванато, разделението на властите е метод за оптимално функциониране на върховната държавна власт и средство за **предотвратяване на евентуален произвол от страна на държавните органи, което рефлектира върху правата на гражданите** (Решение № 6 от 1993 г. по к.д. № 4/1993).

Така с невъзможността за обжалване на актове по съдебен ред, както и с въвеждането на неограничени правомощия на особения представител, са създадени изключения от приложимата правна уредба.

Конституционният съд в Решение № 3 от 6.03.2014 г. на КС по к. д. № 10/2013 г. е имал възможност да посочи, че *„Принципно положение, съобразено с чл. 4, ал. 1 от Конституцията, е, че всяко изключение, което законодателният орган установява, следва да се тълкува и прилага ограничително, т.е. изключенията следва да бъдат въвеждани само тогава, когато общата уредба не удовлетворява потребността от въвеждане на диференциран подход при регулирането на конкретна група обществени отношения при наличието на сериозни и основателни причини за това. В тази насока е достатъчно да се припомни, че законодателната целесъобразност може и следва да се упражнява само в конституционно установените граници, както е приел Конституционният съд с Решение № 18 от 1997 г. по к. д. № 12 от 1997 г. (вж. и Решение № 7 от 1995 г. по к.д. № 9 от 1995 г.). Обратното виждане означава единствено нормотворчески произвол, при който би се оказало, че развивайки своята законодателна дейност, Народното събрание не е обвързано от конституционните принципи и ценности. С Решение № 12 от 2013 г. по к.д. № 9 от 2013 г. съдът е заключил, че когато рамката на съответното изключение не е очертана по начин, изключващ всякакво двусмислие, съмнение и неопределеност, за да осигури еднаквото прилагане на изключенията за всички еднакви случаи, е налице нарушение на конституционния принцип на правовата държава. В случая критерият "наличие на инвестиционна инициатива" не съдържа онези същностни качествени характеристики, които да отличават тази група субекти от останалите, чиито стопански намерения остават подчинени на общия режим, т.е. губи се границата между правило и изключение.“*

II) Приемането на гореописаните разпоредби, като осъществена законодателна процедура, също противоречи на редица разпоредби на Конституцията, уреждащи дейността на Народното събрание и правомощията на народните представители да участват в неговата работа:

1) Разпоредбите са приети като част от законопроект, който не отговаря на законовите изисквания и правила за изискуемите реквизити и минималното съдържание на мотивите и предварителната оценка на въздействието - съдържание, което да е обосновано и да сочи ясно целите на тези нови разпоредби. Мотивите, изложени от вносителите, са крайно лаконични, бланкетни и недостатъчни, а приложената предварителна оценка на въздействието не отговаря на нормативните изисквания и не съдържа изискуемите реквизити. При съвкупността на тези липси (и за извънредно краткото време за разглеждане и приемане на оспорените разпоредби, което ще бъде разгледано по-долу), народните представители не могат да направят преценка нито за необходимостта им, нито за начина на действието на тези законови разпоредби, нито за целите им. **С тези свои съществени недостатъци нормотворческият процес ограничава конституционно гарантирани правомощия на народните**

представители по чл.84 и чл.86 от Конституцията на Република България, да участват в работата на Народното събрание и неговите комисии, по отношение на законопроекта, в който оспорените норми са били имплементирани.

2) След внасянето на законопроекта, съдържащ оспорените разпоредби, на 07.11.2025г., той бе разгледан на първо гласуване на извънредно насрочено за същия ден заседание на постоянната (ведеща за законопроекта) Комисия по енергетика, което освен това бе проведено по-рано от обявения час на насрочване. Това провеждане попречи на част от народните представители да вземат участие в заседанието на Комисията и така прегради осъществяването на техните конституционно гарантирани права да участват в работата на Народното събрание и на неговите комисии, което е също нарушение на чл.84 и 86 от Конституцията.

3) Освен това законопроектът бе включен в дневния ред на това заседание, проведено 30 минути след като е внесен в деловодството на парламента, без да имат възможност и достатъчно време народните представители да се запознаят с него и да се подготвят по него. Същият бе разгледан и приет на първо гласуване в Комисията по енергетика за време от 28 секунди и в нарушение на парламентарната практика – без обсъждане, без да са събрани писмени и устни становища от заинтересовани лица (каквито дори не са били поканени в обсъжданията).

4) На следващо място, докладът от това заседание на Комисията бе внесен експресно в деловодството на Народното събрание. В нарушение на чл.47, ал.5 ПОДНС (тъй като не е налице изключителен случай) и в нарушение на минилания 72-часов срок по чл.73, ал.2, този законопроект бе разгледан в пленарна зала на първо гласуване, при условията на неотложност, каквато всъщност няма, не е и била мотивирана към мотивите на законопроекта. Така народните представители бяха лишени от възможността да се подготвят за обсъждането и гласуването по този законопроект, респективно да осъществят конституционно гарантирани техни правомощия по чл.87, ал.1 от Конституцията.

5) Този законопроект бе гласуван последователно и на първо и на второ гласуване, въпреки ясно заявените в дебатите по първо гласуване намерения от народни представители, че желаят да внесат промени в него, като те посочиха от парламентарната трибуна дори в кои параграфи ще бъдат промените, които ще внесат. Въпреки това, и в нарушение на чл.76, ал.2, изр.второ от ПОДНС, председателят на Народното събрание (председателстващият Костадин Ангелов) подложи на гласуване процедурно предложение за разглеждане на законопроекта и на второ гласуване. С приемането на това предложение от мнозинството от народните представители, бе нарушено конституционно гарантираното право на народните представители по чл.87, ал.1 от Конституцията, да имат законодателна инициатива и да внасят законодателни предложения.

Обстоятелството, че върху законопроекта впоследствие беше наложено вето от Президента Румен Радев и бе разгледан повторно на второ гласуване, не санира с обратна сила, предходните нарушения на ПОДНС и преграждането на конституционно гарантираните права на народните представители за внасяне на законодателни предложения по него, по време на процедурата по неговото обсъждане и първо гласуване.

6) Този законопроект бе разгледан повторно на насрочено извънредно заседание на постоянната парламентарна Комисия по енергетика и в нарушение на минималните срокове по ПОДНС, предвидени, за да имат възможност народните представители да се запознаят с документите и да се подготвят по тях. Освен това докладът от нейното заседание също така експресно бе внесен в деловодството на Народното събрание, без да имат достатъчно време народните представители да се запознаят с него.

7) Включването на обсъждането на законопроекта на второ гласуване, като извънредна точка в дневния ред за пленарната седмица за четвъртък, 13.11.2025г. също е в нарушение на ПОДНС, тъй като не са налице основанията по чл.47, ал.5 ПОДНС, а именно няма изключителен случай, който да налага включването му в дневния ред на това основание.

Според нас всички тези седем групи нарушения ограничават в значителна степен и даже препятстват, както еднолично чрез действия на председателя на Народното събрание, така и със силата на парламентарното мнозинство, конституционно гарантирани права на народните представители по чл.84 и чл.86 от Конституцията - да участват пълноценно в работата на парламента, да проявяват законодателна инициатива - и противоречат и на принципа на правовата държава, заложен в чл.4, ал.1 от Конституцията.

Затова,

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ/ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Въз основа на гореизложеното отправяме настоящото искане, с което Ви молим да образувате конституционно дело и да се произнесете с Решение, с което на основание чл.149, ал.1 т.2 да обявите за противоконституционни следните разпоредби от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход:

- Чл.4, ал.3 в частта „с изключение на тези по глава четвърта „а“;
- Чл.27а, ал.3, в частта „както и в лице, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход“;
- Чл.27в, ал.1 т.1 в частта „или на лицето, извършващо съхраняване, транспорт или търговия на едро и дребно с нефт и продукти от нефтен произход“.
- Чл.27в, ал.3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10;

(приети от 51 Народно събрание на 7.11.2025г. и обнародван в Държавен вестник брой 97/14.11.2025г. с Указ No.223/2025г.),

като противоречащи на разпоредбите на чл.4, ал.1, на чл.8, на чл.17, ал.3, на чл.19, ал.1 и ал.3, чл.57, ал.1, чл.87, ал.1, чл.88, ал.1 от Конституцията на Република България.

Предлагаме да конституирате като заинтересовани страни: Министерски съвет, Народното събрание на Република България, Президента на Република България, Върховния касационен съд, Омбудсмана на Република България, Висшия адвокатски съвет.

ПРИЛОЖЕНИЯ ПО ЧЛ.17 ЗКС:

- Закона за изменение и допълнение на закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, приет от 51 Народно събрание на 7.11.2023г. и обнародван в Държавен вестник брой 97/14.11.2025г. с Указ No.223/2025г.;

- Доклади на първо и на второ гласуване, както и повторен доклад на второ гласуване на законопроекта;

- Стенограми от разискванията на гласуванията на законопроекта – на първо гласуване, на второ гласуване и на повторното гласуване в пленарна зала;

С УВАЖЕНИЕ,

ВНОСИТЕЛИ НА ИСКАНЕТО – НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ 51 НАРОДНО СЪБРАНИЕ:

Костадин Георгиев Кочакин
Светко Томас Ангел
Петър Ивков Петров

Ивайло Георгиев Чорба
Александра Радева Христова
Димчо Димитров Димчев

Коста Георгиев Стоянов
Емил Янков Янков
Антон Кичков Спасов

Ангел Василев Ангел
Кимент Микилов Иванов Ангел

Георги Христова Ивова

Ивайло Василев Тодоров

Славко Василев Чорба

Катянина Венциславова Петрова

Иванов Александр Дмитриев
Василий Викторов Васьков
Виктор Валентинович Гурев
Иван Петров Серов
Дмитрий Борисов Дроздов
Даниил Станиславович Пружанов
Стефан Николаев Тарасов
Георгий Николаевич Корнилов
Мария Христова Тодорова
Иван Васильевич Тарасов
Михаил Леонидович Леонидович
Юрий Дмитриевич Яковлев
Александр Господинов Койсеев
Ангел Неонов Георгиев
Андрей Степанов Степанов
Иван Степанов Степанов
Крестов Стефанов Крестов
Ивановича Александровича Мухоморова
Мария Борисовна Савва

Христо Цветанов Раставки
Томас Ангел Тетков
Красимир Цветанов Мана
Вендислав Иванов Тетков
Николай Георгиев Разунов
Александър Веласков Тодоров
Иван Димитров Иван
Красимир Димитров Дочев
Журн. Анастасов Веселински
Радостин Петев Василев

11. 11. 1918

Павли Стефанов Петров

Любимя Блажевска

Иванко Костадинов Лазаров

Томея Младенова Мезеж

Степани Иванова Кочева

Мария Иванка Иванка

Симеон Тимов Петров Заимаров